

[Indenrigsministeren.]

af en minister, afgiver en betænkning, er ministeren ikke automatisk bundet af dette udvalgs redegørelse. Jeg kan sige til hr. Svend Erik Hovmand, at jeg føler mig ikke bundet af en redegørelse, men jeg har tværtimod sagt, at jeg venter med at tage stilling til mange ting, til man har haft debatten i sommerens løb. At indenrigsministeriets udvalg har afgivet en betænkning, er ikke ensbetydende med, at indenrigsministeren er enig. Det ville i øvrigt være en mærkelig indstilling at have.

Må jeg så i øvrigt sige til hr. Svend Erik Hovmand, at jeg har stadig væk den opfattelse, at en opdeling af København skaber flere problemer, end den løser. Jeg sagde før, at det er let og elegant, men tænk, om man nu ikke løste problemet med 6 kommuner, skulle der så være 12? Skulle der være 24, eller hvad skulle der så være?

Må jeg så i øvrigt sige, at nærdemokratiudvalget har ikke peget på en opdeling, og det, man normalt er kommet frem til, når man taler om kommunalreformen, er ikke en opdeling af kommuner, men en sammenlægning. Jeg har mødt mange henstillinger om, at man skulle gøre kommunerne større. Det er altså det modsatte, man gør, når det drejer sig om København, og jeg kan selvfølgelig kun tage til efterretning, at venstre og radikale mener noget sådant.

(Kort bemærkning).

Jørgen Frederiksen (S):

Jeg skal kun sige, at det var jo en vældig underbygning af fremskridtspartiets argumentation, hr. Tang Sørensen her kom med, at det var ordet lokalråd, der var bedre. Det er stærkt, må jeg sige.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-3, ændringsforslag nr. 1, § 4, således ændret, og §§ 5-51 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges ved, at § 52 forkastedes med 94 stemmer mod 70; 1 medlem stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3, § 53, således ændret, § 54, underændringsforslag nr. 5, ændringsforslag nr. 4, således ændret, om en ny affattelse af § 55 og § 55 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse.

(Lovforslag nr. L 45. Fremsat 8/3 77. Første behandling 25/3 77. Betænkning 17/5 77).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Når jeg tager ordet, er det kun, fordi jeg vil meddele, at jeg agter at stemme imod det af fremskridtspartiet under nr. 4 fremsatte ændringsforslag om, at folkeskolelærere fortsat skal have mulighed for at sidde i kommunernes kulturudvalg. Jeg mener, at fremskridtspartiets forslag er en helt urimelig forkælelse af de offentligt ansatte, der herigennem får mulighed for at få indflydelse på deres egne honorarer, lærerværelsernes størrelse osv.

Jeg synes derimod, at socialdemokratiets forslag betyder en retfærdig og en rimelig ordning, hvorved man netop undgår, at skolelærere får mulighed for at bevilge sig selv honorarer, og jeg ønsker derfor at stemme sammen med socialdemokratiet i dette tilfælde.

Marinus Sørensen (S):

Idet jeg, hvad angår motiveringen for lovforslaget, skal henvise til min ordførertale ved første behandling, skal jeg her kun komme ind på de to punkter, som har voldt besvær under udvalgsarbejdet, og som har været medvirkende til, at der er stillet ændringsforslag.

[Marinus Sørensen.]

For det første habilitetsspørgsmålet. Jeg begriber ikke den modstand, der er mod habilitetsreglerne i lovforslaget. Mens man naturligvis ikke har noget imod de foreslåede bestemmelser for økonomiudvalgets vedkommende, som jo også er en klar lempelse, har man mange følelser i klemme ved forslaget om at ligestille alle ansatte i kommunen, hvad angår de stående udvalg.

Jeg skal lige erindre om, at bestemmelsen om, at ingen kommunalt ansat kan være medlem af det udvalg, hvorunder han virker, hele tiden har været gældende. Der er intet nyt heri. Lærerne vil blot ikke acceptere, at de er ansat af kommunen, bortset fra lærerne i København. Derfor bestemmelserne i nr. 4. Om lærerne er ansat af kommunen eller ikke er vel et spidsfindigt juridisk spørgsmål, men det er dog kommunen, der bygger og betaler arbejdspladserne, det er kommunen, der opslår og besætter alle stillinger ved skolevæsenet, det er kommunen, der udfærdiger ansættelsesbrev og udbetaler løn. Det kan sikkert heller ikke være undgået nogens opmærksomhed, at det er 7 år siden amtets myndighed på dette område blev overført til primærkommunerne, men uagtet dette, uagtet ombudsmandens konklusion i skrivelse af 30. januar 1976, hvori han siger, at det er mest nærliggende at betragte lærerne som personer, »der kan siges at være ansat i kommunens tjeneste«, kan man ikke acceptere det.

Det kan for folk, der arbejder for kommunen, være vanskeligt at forstå, at en medarbejder på skoletandklinikken ikke kan være medlem af socialudvalget, fordi han er ansat under denne forvaltning, mens en anden medarbejder på samme skole godt kan være medlem af skoleudvalget, selv om han er ansat under denne forvaltning.

Lovforslaget er således ikke sigtet mod en bestemt gruppe, men er et forsøg på at ligestille alle ansatte, uanset erhverv, for loven. Den betydelige faglige indflydelse på skolevæsenets områder har jo været tilgodeset og bør fremdeles tilgodeses gennem arbejdet i lærerrådet og fælleslærerrådet.

Jeg skal anbefale lovforslaget med det af ministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

Jeg vil især koncentrere mig om ændrings-

forslag nr. 4, hvor jeg da må konstatere en bred opbakning omkring modstanden mod den såkaldte lærerdiskriminationsparagraf i lovforslagets § 1, punkt 6.

Fremskridtspartiet med enkelte undtagelser vil være tilfreds med, at ordene »og lærere« udgår, og jeg henvender mig derfor især til de to partier, centrum-demokraterne og partiet SF, der tidligere har udtalt sympati for, at man ikke hænger lærerne ud på den måde, det er tilfældet med ministerens forslag.

Jeg har forstået på indenrigsministeren, at han ønsker at slå to fluer med ét smæk, dels at få lærernes habilitetsstatus præciseret, hvilket fremskridtspartiet for så vidt intet har imod, dels at få slået fast, at lærere er kommunalt ansatte. Det er ingen skade til også at få dette for lærerne ret ømme punkt præciseret, men det passer bare ikke ind i denne sammenhæng.

Fremskridtspartiet har intet imod at gå ind i en særskilt debat angående folkeskolelærernes ansættelsesstatus ved de kommunale skoler, men vi mener, at det er så vidtgående, at det ikke kan lempes ind ad bagdøren i forbindelse med dette lovforslag. Det massive mindretal, fremskridtspartiet, venstre, Danmarks kommunistiske parti, det radikale venstre og kristeligt folkeparti ønsker, at ordene »og lærere« udgår.

I bemærkningerne står der, at bestemmelsen i lovforslaget på udiplomatisk måde tydeliggør, at lærere ikke må være medlemmer af det kulturelle udvalg, såfremt skoleanliggender hører herindunder. Fremskridtspartiet mener, at ordet »udiplomatisk« i bemærkningerne er meget diplomatisk anvendt; man kunne også have brugt ordet provokerende om ordlyden i denne paragraf.

Lovforslagets formulering har da også medført en skarp protest fra Danmarks Lærerforening, som vi generelt kan bakke op. På den anden side har vi intet imod, at lærerne ligestilles med kommunalt ansatte, såfremt vi ved en anden lejlighed kan få fastslået, at de virkelig er det.

Vi mener, at reglerne under punkt 4 til § 29, stk. 2, faktisk præciserer det, indenrigsministeren reelt ønsker tilgodeset. Et lokalt habilitetsproblem kan normalt løses ved, at reglerne i gældende lov bliver indskærpet. Vi mener fortsat, at man bør behandle anliggender om inhabilitet fra sag til sag. Jeg vil endnu en gang anmode partierne SF, centrum-demokrater og

[Uwe Jensen (Ribe a.)]

venstresocialister om at være medvirkende til, at denne så åbenlyse provokation mod hele lærerstanden ikke bliver gældende lov, og gøre det store mindretal til et stort flertal.

Jens Peter Jensen (V):

Det er jo igen, som jeg sagde i går, ikke en første behandling, vi har. Vi har været principperne igennem.

Vi støtter det ændringsforslag, vi er medforlagsstillere til, og jeg skal indtrængende henstille, at man får en ny forhandling i udvalget mellem anden og tredje behandling. Jeg havde håbet, at denne kunne have fundet sted inden anden behandling, men jeg forstår, at der har været tidsmæssige vanskeligheder med at få det placeret. Jeg håber, vi kan finde mulighed for at få en ny udvalgsbehandling, så vi kan tale sammen om sagen og måske finde en løsning, som der kan være et bredt flertal bag.

Principperne skal jeg ikke ved denne lejlighed blande mig i. Dem har vi jo tidligere været igennem.

Grove (KF):

Jeg synes egentlig, det var meget pudsigt at høre fremskridtspartiets ordfører her i dag. Han var totalt i strid med sig selv. Han siger, at det, der står i lovforslaget, er det rigtige, og det vil han være med til at gennemføre bare på den betingelse, at der ikke må stå »og lærere«. Hvis vi skriver det på alle mulige andre måder, men indholdet bliver, at en lærer ikke må være medlem af udvalget, er han tilfreds. Jeg synes, det er en lidt forkeret og bagvendt måde. Det er, som om han ikke vil være bekendt at stå ved, hvad han egentlig mener. Det vil vi i hvert fald. Vi mener, det er rimeligt, at lærerne ikke bliver forskelsbehandlet i forhold til alle andre kommunalt ansatte, og det er jo det, der vil ske, hvis man slettede »og lærere«; så vil man lave en forskelsbehandling. I det øjeblik, vi vedtager dette lovforslag, bliver lærere behandlet på lige fod med alle andre kommunalt ansatte. Det er i hvert fald rimeligt, og det kan vi gå ind for; derfor er vi på regeringens parti på dette område.

Derimod har vi sammen med fremskridtspartiet stillet et ændringsforslag med hensyn til diæter til kursus. Vi synes ikke, at den ordning, vi har i dag, er særlig god; man får lompepenge og kursusudgifter betalt, og så er der

mulighed for godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste. Men vi synes ikke, det er bedre at gå over til at give diæter, for hvem er det, der hele tiden kommer i knibe? Det er jo den selvstændige, den lille købmand, eller hvem der nu er medlem af kommunalbestyrelsen. Det er spilleme ham, der kommer i klemme stadig væk, for det er ikke altid spørgsmålet om at få en diæt, det er også spørgsmålet om at få godtgjort sin tabte arbejdsfortjeneste, og den er ikke let at regne ud for en selvstændig. Derfor hjælper man overhovedet ikke den gruppe mennesker ved det forslag, der er lagt frem her.

Så må vi hellere køre videre med det, vi har, og så prøve at se, om ikke man kunne få en bedre løsning på kursusspørgsmålet for de selvstændige. Her tror jeg, vi skal tænke i andre baner. I stedet for at lave disse 2, 3, 4 dages kursus skulle man måske gå over til at lave 1 dags kursus, og i stedet for at lave dem på den kommunale højskole i Grenå skulle man flytte dem ud i de enkelte amter; så havde de små selvstændige meget bedre chancer for at være med, end når man laver disse 2-3 dages kursus. Det er da meget hyggeligt at være der om aftenen, men vi kan da også sige, at de sidste par dage er de, der sidder dernede, somme tider lidt søvninge, så det er nok begrænset, hvad de får ud af den sidste del af sådan et kursus.

Derudover vil jeg sige, at når vi tydeliggør med hensyn til lærere, skulle man egentlig også tydeliggøre den paragraf, der drejer sig om kursus, betydeligt, når man vil til at give diæter for det. Der står kursus m. v. Hvad dækker »m. v.« over? Dækker det over, at man skal til at give diæter til partigruppemøder? For jeg går også ud fra, at det er til fordel for kommunalbestyrelsen. Dækker det over, at man deltager i repræsentative middage? Man må jo gå ud fra, at når man giver sådan én, er det også til gavn for kommunalbestyrelsesarbejdet. Og sådan kunne jeg blive ved med at tage ting efter ting, hvor man kan diskutere, om »m. v.« dækker eller ej. Jeg sidder selv i et tilsynsråd i Viborg amt, og jeg ved, hvilket besvær vi har haft med reglerne i dag. Men dette »m. v.«, der er sat ind i denne paragraf, gør det simpelt hen umuligt. Vi får da en stabel af sager ind, hvor vi skal til at spørge indenrigsministeren hver gang: hvad dækker »m. v.« over? Så kan man ikke stemme for, at § 2 totalt udgår, kunne vi

[Grove.]

da under den behandling, som venstre nu har forlangt, måske slette »m. v.«; så var det da betydelig klarere.

Mimi Jakobsen (CD):

På grund af en misforståelse har vi ikke ved betænkningssagens afgivelse fået tilsluttet os ændringsforslag nr. 4, men jeg kan svare hr. Uwe Jensen (Ribe a.), at vi fra centrum-demokraternes side kan tiltræde ændringsforslaget og selvfølgelig også anbefaler andre at gøre det.

De andre ændringsforslag skal vi afstå fra at støtte ud fra den betragtning, at smålige hensyn med hensyn til diæter, beregning af tid osv. anser vi overhovedet ikke for at være værdige til en diskussion her i betragtning af den arbejdsindsats, kommunalbestyrelsesmedlemmer rundt omkring må yde.

Alfred Andersen (SF):

Jeg kan tilslutte mig hr. Jens Peter Jensens forslag om en nybehandling af denne sag. Vi har før diskuteret den, og det, som er tvivls- spørgsmålet, er, om disse lærere er kommunalt ansatte, eller de ikke er kommunalt ansatte. Skal man have stk. 2, som jeg gerne så at man helt fjernede, er det klart, spørgsmålet er, om skolelærere er kommunalt ansatte. Er de ikke det, har man et stk. 4, som siger, at det også gælder skolelærere. Derfor kunne jeg da godt tænke mig, at man udsatte afstemningen og ventede, til vi havde fået en ny behandling for at få nærmere konkretiseret: er disse lærere kommunalt ansatte? Hvis de er det, kan man roligt slette det, for så hører de under stk. 2, men er de det ikke, så hører de under stk. 4.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg skal først sige, at kommunisterne vil stemme imod ændringsforslag nr. 1 og 2 fra fremskridtspartiet og det konservative folkeparti. Vi vil stemme for indenrigsministerens ændringsforslag nr. 3. Og så kommer jeg til ændringsforslag nr. 4 om lærerne, som der er debat om her.

Jeg vil gerne først sige, jeg finder egentlig ikke, at inhabilitetsreglerne har fået en rigtig udformning i lovforslaget og heller ikke under udvalgsbehandlingen, selv om vi har diskuteret det meget nøje. Jeg finder, at det tilføje- jede stk. 4 i § 29, som ikke findes i den gamle lov, er en diskriminering over for lærerne. Jeg synes, at man i høj grad er dækket ind af § 29,

stk. 3, og også af resten af stk. 4, når »og lærere« udgår, fordi her tales om folk med ledende funktioner inden for undervisningsvæsen, kommunale funktioner osv., og det vil i høj grad dreje sig om skoleinspektører, skole- direktører osv. Nu skal man altså ikke drive disse inhabilitetsregler for vidt. Hvis man virkelig ville være konsekvent, sagde man også: alle skolelærere ud af folkettinget, for de er også med til at fastsætte både lønninger og alt muligt andet. Derfor tror jeg, man skal se at finde en fornuftig form på disse inhabilitetsregler, og jeg kan da godt tilslutte mig, at vi kigger endnu en gang på det i udvalget.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal kort sige, at vi i kristeligt folkeparti gerne havde set, at hele § 29, stk. 4, udgik.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt lærerne er kommunalt ansatte eller ej, skal jeg ikke fremprovokere en diskussion her og nu, den kan vi eventuelt tage bagefter. Vi har haft den tidligere. Men jeg forstår ikke, at lærerne skal nævnes i et bestemt lovforslag. Hvorfor skal vi så ikke nævne buschauffører? De kunne også være kommunalt ansatte. Hvorfor skal de så ikke nævnes? Hvorfor skal man ikke nævne pedellen? Han kunne måske være uvidende om, at han var inhabil i visse sager. Hvorfor skal man ikke nævne bibliotekarere, skolelæger osv.? De er også inhabile i visse sager. Hvorfor skal de så ikke nævnes? Hvorfor skal det bare være en enkelt gruppe, der skal hænges ud? Mig i alt fald forekommer det, at man ligesom har taget en hetz op og plantet den i lovforslaget. Derfor er vi selvfølgelig medforslagsstillere til ændringsforslag nr. 4.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg må stærkt anbefale, at man støtter det ændringsforslag, hvorefter det fortsat vil være muligt for lærere i folkeskolen at være medlem af kommunale skole- og kulturudvalg.

Ud fra en vis formel betragtning kan den konservative ordfører og andre jo have ret i, at ved at bestemme det, man nu gør for lærere, skaber man en ligestilling mellem lærere og andre kommunalt ansatte. Men jeg synes, betragtningen er for stiv, for rigoristisk og for formel. Der er ikke nogen som helst betænkelighed knyttet til, at lærere fungerer i disse udvalg. I dag findes der efter de opgørelser, vi har fået, 70 kommunalt ansatte lærere i kulturudvalg landet over fordelt på 60 forskellige

[Niels Helveg Petersen.]

kommuner. Jeg kender ikke eksempler på, at dette skulle have ført til uheldige forhold. Hvorfor vil man nu afskære en så betydelig gruppe af stærkt kommunalt interesserede fra at øve en indsats på de poster, hvor de bedst kan øve en indsats til gavn for kommunen og for kommunens indbyggere? Af hensyn til en helt formel betragtning fjerner man herved et værdifuldt indslag i vort kommunale liv, og det synes jeg der til gengæld er meget store betænkeligheder ved. Derfor må jeg stærkt anbefale, at man støtter ændringsforslaget, og jeg så meget gerne, at der blev gjort et nyt forsøg på at finde en formel, der ligesom kunne skabe enighed mellem partierne på dette punkt. Jeg tror, vi er i færd med at gøre en klar fejl.

De øvrige ændringsforslag, om diætregerne osv., kan vi selv sagt ikke støtte.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg er højlig forbavset over hr. Niels Helveg Petersen, som siger, at det er fantastisk, at en befolkningsgruppe som lærerne ikke skulle have mulighed for i det danske folkestyre at øve en indsats specielt på det område, hvor lærerne har en særlig forudsætning. Hr. Niels Helveg Petersen har været med til at vedtage en lov i dette ting, som betyder, at en socialrådgiver ikke har mulighed for at sidde i et socialudvalg og altså ikke har mulighed for at gøre sin indsats på det område, hvor socialrådgiveren formentlig har de bedste forudsætninger. Det var den regel, vi gennemførte, da kommunalreformen i 1970 skulle føres ud i livet med hr. Niels Helveg Petersens stemme. Men lærerne er altså en undtagelse fra disse regler. Andre skal holdes ude.

Og må jeg sige, at det er at bringe en sag for højt op, når man taler om, at vi her vil diskriminere lærere. Det, der er tale om, er en henstilling fra ombudsmanden til dette ting og i første omgang til indenrigsministeren om at skabe klarhed, idet ombudsmanden har udtalt, at han mener, at lærere er kommunalt ansatte. Hvis det er en rigtig opfattelse, hvad jeg mener det er, må lærere være omfattet af samme regler som alle andre kommunalt ansatte. Der er altså tale om at gøre lærere lige så gode eller lige så dårlige som os andre.

Jeg er i den meget sjældne situation at kunne sige tak til hr. Svend Andersen (Rosk. a.) fra fremskridtspartiet, og den skal jeg benytte mig af. Jeg tror, det er første gang, siden hr. Svend

Andersen (Rosk. a.) kom ind, så jeg synes, jeg vil sige tak for en rigtig opfattelse af det forslag, som jeg er kommet med.

Jeg er helt enig med hr. Grove i, at det, det drejer sig om, er, at lærere stilles lige med andre. Der er ingen forfølgelse, der er intet forsøg på at nedvurdere, men heller ikke at opvurdere lærere, og jeg forstår simpelt hen ikke, at man mener, at lærere i denne situation skal have en sådan særstilling, når de er kommunalt ansatte.

Må jeg sige til hr. Grove, at der er ikke tale om, at disse regler om kursus kan benyttes til partimøder eller noget som helst andet.

Og må jeg sige til hr. Kaj Hansen, at et ændringsforslag om at slette bemærkningerne om ledende funktioner løser intet problem. Det, det drejer sig om, er, at man ikke skal være sin egen chefs chef, og det løses ikke ved bare at slette et enkelt ord.

Men i øvrigt håber jeg, at vi mellem anden og tredje behandling kan nå frem til enighed om dette.

(Kort bemærkning).

Henning Jensen (S):

Da der er opstået dyb uenighed om et væsentligt punkt i lovforslaget – den dybe uenighed består tilsyneladende blandt de partier, der i betænkningen har præciseret meget tydeligt, at de er for ministerens forslag – skal jeg anmode om, at anden behandling bliver afbrudt, og at forslaget går til fornyet behandling i kommunaludvalget.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg har forstået, at forhandlingen ønskes afbrudt og mødet udsat. Forinden giver jeg ordet til hr. Jens Peter Jensen.

Jens Peter Jensen (V):

Når jeg tager ordet nu, er det for at understrege tanken om, at vi skal afbryde andenbehandlingen. Det er ikke et spørgsmål om et kvarter eller sådan noget. Sagen er, at vi har ønsket et udvalgs møde og et samråd med ministeren. Tidsfaktoren har været i vejen, og det har vi ikke kunnet gennemføre. Hvis vi nu bare får det, som jeg såmænd selv bad om før, en ny forhandling mellem anden og tredje behandling, kommer vi i den situation, at vi står og stemmer om ændringsforslag her ved anden behandling, mens det kan være, at det hele får et langt fornuftigere forløb, hvis man kan ud-

[Jens Peter Jensen.]

skyde andenbehandlingen og få en samtale i udvalget. Så er det muligt, at ændringsforslagene vil være anderledes end dem, der foreligger nu. Det er det, det drejer sig om, hr. formand. Derfor vil jeg indtrængende henstille, at man udskyder andenbehandlingen og sætter sagen på dagsordenen i morgen eller i overmorgen, hvor man så får lejlighed til at fortsætte andenbehandlingen med det, som vi ikke har haft mulighed for at få et møde om i udvalget.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg forstår nu, at der er fremsat forslag om, at andenbehandlingen af den foreliggende sag stilles i bero, og at lovforslaget henvises til fornyet prøvelse i udvalget.

Hvis ingen udtaler sig mod dette forslag, vil jeg betragte det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om overførelse af de af Samfundet og Hjemmet for Vanføre drevne ortopædiske hospitaler og afdelinger til amtskommunerne m. fl.

(Lovforslag nr. L 92. Fremsat 17/3 77. Første behandling 27/4 77. Betænkning 12/5 77).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Alice Hedegaard (DR):

Når retsforbundet anbefaler lovforslaget til forkastelse, er begrundelsen ikke den merudgift, det vil blive for staten. For os er det et menneskeligt aspekt, der har betydning i denne sag. Det gælder de patienter, der har fået og stadig får en enestående behandling på de ortopædiske hospitaler og afdelinger, og det gælder det uegennyttige arbejde, Samfundet og Hjemmet for Vanføre har udført gennem årene. Arbejdet vil aldrig kunne blive så helhjer-

tet og idealistisk, når denne institution kvæles. Det er helt formålsløst at ødelægge et sådant initiativ. Den eneste forklaring, jeg kan finde, er den sædvanlige iver efter at få fyldt alle de store hospitaler op uden skelen til, hvad patienterne er bedst tjent med, og jeg frygter, at de handicappede og andre med behov for ortopædisk hjælp nu skal få en ringere behandling.

Endvidere finder jeg den behandling, man har givet Samfundet og Hjemmet for Vanføre, helt uacceptabel. Jeg er sikker på, at alle rettænkende vil fordømme den fremgangsmåde, der er benyttet. Alle de patienter, der i taknemlighed over de ortopædiske hospitalers hjælp på grund af deres store viden og kunnen har testamenteret penge til institutionen for at styrke dens fortsættelse økonomisk, er dette lovforslag også en hån imod.

Lige så meget som disse patienter har forstået at værdsætte Samfundet og Hjemmet for Vanføre, burde regering og folketing respektere og værdsætte dette arbejde i stedet for at behandle det, som tilfældet er.

Det er for mig helt uforståeligt, at de borgerlige partier, der normalt lovpriser den private ejendomsret, kan gå ind for, at staten for en symbolsk pris tilegner sig, hvad andre har været år om at opbygge ved eget initiativ.

Jeg skal tillade mig at citere fra Vanførebbladet, hvad landsformanden Erik Knudsen skriver:

»Så let kan det gøres!

I min nytårshilsen til foreningens mange venner sluttede jeg i forbindelse med min omtale af forhandlingerne med Eva Gredal om de ortopædiske hospitalers tilhørsforhold med ordene:

»Såfremt det er socialministerens hensigt at tappe institutionen for dens økonomiske ressourcer, vil institutionen afgjort gå vanskelige tider i møde«.

Jeg var vel optimist – troede i hvert fald på muligheden for en positiv forhandling, ikke mindst ud fra vedtægterne for Samfundet og Hjemmet for Vanføre, hvor der i § 7 står:

Ved forvaltningen af særforborgsopgaver er institutionen undergivet socialministeriets tilsyn og kontrol.

For så vidt angår forvaltningen af institutionens øvrige virksomhed har staten ingen rettigheder, bortset fra hvad der måtte følge af funktionsmæssige, lovgivningsmæssige eller andre tilsvarende bestemmelser. men den fulde dispo-